

عوامل مؤثر بر پذیرش آبیاری تجمیعی در استان قزوین

نسیم اشتهاردی *، 19،

1398-6-27

کمبود آب یکی از مهم‌ترین معضلات جهانی در قرن جاری است و بحران‌های ناشی از این کمبود، به عنوان تهدیدی جدی در توسعه پایدار، محیط زیست، سلامت و رفاه انسان‌ها مطرح می‌باشد. پیش‌بینی می‌شود که در دهه‌های آینده، این کمبود در مقیاس جهانی تبدیل خواهد شد تا بیش از پیش ضرورت وجود این ماده حیاتی آشکار گردد. با توجه به آمارهای ارائه شده مشخص می‌گردد با وجود صرف هزینه و انرژی زیاد برای توسعه روش‌های آبیاری تحت فشار، افزایش راندمان حاصله حدود 12 درصد می‌باشد، که می‌توان آن را با سرمایه‌گذاری کمتر و توجه بیشتر به سامانه‌های آبیاری سطحی جبران کرد. از طرفی با توجه به محدودیت منابع آبی اجرای سیستم آبیاری تحت فشار به صورت انفرادی در اراضی هر کشاورز هیچ تأثیری در حفظ این منابع ندارد زیرا کشاورزان پس از اجرای سیستم از قسمتی از حقایق خود صرف‌نظر نمی‌نمایند بلکه از آب صرفه‌جویی شده پس از اجرای سیستم جهت افزایش سطح کشت و یا دوباره کشتی استفاده می‌نمایند. در نتیجه بهترین راه حل برای حفظ منابع آبی اجرای سیستم آبیاری تحت فشار بصورت تجمیعی است. دشت قزوین یکی از مهم‌ترین دشتهای کشاورزی کشور است که با توجه به مشکلات منابع آبی در این استان، سازمان جهاد کشاورزی استان از سال 1393 سعی در تشویق و ترغیب کشاورزان در اجرای سیستم آبیاری تحت فشار تجمیعی در اراضی زراعی نمودند. لذا شناسایی علل مشارکت پایین کشاورزان در این بخش امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است از این رو هدف تحقیق حاضر شناسایی علل مؤثر بر پذیرش سیستم می‌باشد. با استفاده از روش راجرز عوامل مؤثر بر پذیرش آبیاری تجمیعی بررسی شد. مشخص گردید بکارگیری نیروهای توانمند و فنی در پذیرش آبیاری تجمیعی بی‌اثر است، شرکت در فعالیتهای دست‌جمعی و همکاری و مشارکت بر پذیرش آبیاری تجمیعی مؤثر است و منبع کسب اطلاعات در زمینه آبیاری تحت فشار بر پذیرش آبیاری تجمیعی مؤثر نیست.

کلمات کلیدی : عوامل مؤثر ، آبیاری ، قزوین

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)
[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)